Dosarul nr. 4-586/2024
4-2402636812-4-07032024

Hotărîre
în numele Legii

20 iunie 2024 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Liudmila Beșliu
Grefier: Olga Topalov
cu participarea: agentului constatator Felicia Ungureanu;
în lipsa: făptuitorului Sturza Mariana și a victimei Rusu Tatiana;
Examinând, în ședință publică, cauza contravențională intentată în privința Marianei Sturza *născută la *****, IDNP ****** care se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzută de art.74[1] alin.(1) Cod contravențional, instanța de judecată,-

c o n s t a t ă :

La 04 martie 2024, de către agentul constatator din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Felicia Ungureanu, în privința Marianei Sturza a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.02/1-08/279/23-21, acțiunile contravenientului fiind încadrate în baza art.74[1] alin.(1) din Codul contravențional.

În fapt, reieșind din materialele cauzei, Struza Mariana, este învinuită de faptul că, la 13.09.2023, a prelucrat în mod individual datele cu caracter personal- imaginea minorului Rusu Gabriel, manifestată prin colectarea și postarea pe rețeaua de socializare „facebook", în lipsa consimțământului reprezentantului legal, cet. Tatiana Rusu.

Astfel, cet. Struza Mariana, în sensul art. 3 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, a prelucrat datele cu caracter personal contrar art. 4 alin. (1) lit. a), b), art. 5 alin. (1) ale Legii privind protecţia datelor cu caracter personal.

Agentul constatator a expediat materialele cauzei în conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) Cod contravențional, pentru examinare în instanța de judecată, conform competenței teritoriale și jurisdicționale.

Victima Rusu Tatiana, precum și făptuitorul Sturza Mariana fiind citate legal, în ședința de judecată nu s-au prezentat, nu au solicitat amânarea ședinței și nu au comunicat instanței motivele neprezentării sale, motiv din care în baza art.455 alin.(3) din Codul contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa lor, cu expedierea ulterioară a copiei de pe hotărâre în adresa acestora.

Agentul constatator Felicia Ungureanu fiind prezentă în ședința de judecată a susținut integral procesul verbal, solicitând sancționarea cet. Sturza Mariana.

Audiind poziția agentului constatator, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale aplicabile cazului, instanța de judecată consideră necesar de o recunoaște vinovată pe Sturza

Mariana, de săvârșirea contravenției prevăzute la art.74[1] alin.(1) din Codul contravențional din următoarele considerente.

Actele cauzei și probele administrate impun concluzia, că învinuirea imputată lui Sturza Mariana este întemeiată.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

Conform art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

În acest sens, verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, iar sub sancţiunea nulităţii absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a

datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvîrșirii acesteia, figurând semnătura agentului constatator și a făptuitorului.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În ședința de judecată a fost stabilit că, agentul constatator din cadrul Centrului Național pentru Protecția datelor cu Caracter Personal, Felicia Ungureanu, a intromit un proces verbal în privința lui Sturza Mariana a fost încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție nr.02/1-08/279/23-21, acțiunile contravenientului fiind încadrate în baza art.74[1] alin.(1) din Codul contravențional.

Potrivit art.74[1] alin.(1) Cod contravenţional, nerespectarea condiţiilor de bază pentru prelucrarea, stocarea şi utilizarea datelor cu caracter personal, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(5), se sancţionează cu amendă de la 60 la 90 de unităţi

convenţionale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 90 la 180 de unităţi convenţionale aplicată persoanei cu funcţie de răspundere, cu amendă de la 120 la 300 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice cu sau fără privarea, în toate cazurile, de dreptul de a desfăşura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an.

Potrivit art. 425 alin. (5) din Codul contravențional, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

Astfel, instanța conchide că, vinovăţia lui Sturza Mariana se confirmă prin cumulul înscrisurilor anexate la dosarul contravențional, şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, coraborate cu explicaţia aceteia care a declarat din ce motive a creat contul fals denumit Russu Tatiana care ulterior l-a şters.

Prin urmare, instanța de judecată a ajuns la concluzia despre existența faptei contravenționale incriminate și vinovăția în comiterea acesteia de către Sturza Mariana.

Astfel, instanța de judecată constată că prin procesul-verbal cu privire la contravenție, s-a stabilit că anume făptuitorul Sturza Mariana nu a respectat cerinţele legale, pentru care acțiuni și necesită să fie recunoscută vinovată conform prevederilor art. 74[1] alin. (1) din Codul Contravenţional, acțiuni/inacțiuni considerate drept faptă contravențională.

Astfel, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanţele de drept descrise, instanţa de judecată constată astfel că, Sturza Mariana corect şi întemeiat a fost identificată ca o persoană care nu a respectat prevederile legale, din care cauză şi va fi recunoscută vinovată în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 74[1] alin. (1) din Codul Contravenţional, cu aplicarea sancțiunii în mărime de 60 unități convenționale, ceea ce constituie 3000 lei.

Totodată, instanţa de judecată reţine că nu există nici una din circumstanţele care înlătură procesul contravenţional sau răspunderea contravenţională stipulate de art. art. 16, 19-27, 30-31, 441 al Codului Contravenţional .

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ține cont de prevederile art. art. 32, 34 Cod contravențional, caracterul și gradul prejudiciabil al contravenției precum și de caracteristica persoanei.

În conformitate cu prevederile art. art. 394-395, 462-463 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată, –

hotărăște:

Se recunoaște vinovată Sturza Mariana, născută la *****, IDNP ***** de săvârșirea contravenției prevăzută de art.74[1] alin.(1) Cod contravențional, și în baza acestei Legi i se stabilește o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 60 (*şase zeci*) unități convenționale, ce constituie 3 000 (*trei mii*) lei, fără privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate.

Se informează făptuitorul că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a

sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător *Liudmila Beşliu*